

Köszöntjük az Olvasót!

Köszöntjük a kedves Olvasót abból az alkalomból, hogy ezzel a példánnyal folyóiratunk tizenötödik számát veheti kézbe. Bízunk abban, hogy az alkalmazott nyelvészet legkülönbözőbb aktuális kérdései és területei, valamint határterületei iránt érdeklődők találnak benne érdeklődésükre számot tartó olvasnivalót.

Az európai országok társadalmi jellegzetesen elöregedő közösségek, amelyekben az idősek tartott emberek aránya a magasabb életszínvonal, a fejlett orvosi ellátás és a civilizációs vívmányok miatt a többi generációhoz viszonyítva nagy mértékben növekszik, ugyanakkor a várható élettartam öröndetes kitolódása számos súlyos problémát (pl. Alzheimer-kór, időskori elbutulás terjedése) is felvet. Ennek következtében napjaink tudományosságának egyik izgalmas területe az ageing problémaköre. Ennek kérdéseit elemzik különböző szempontokból, illetve már az e téren született megoldásokról, eredményekről számolnak be a Miskolci Egyetem BTK Modern Filológiai Intézet, a Harmadik Kor Egyeteme Miskolc Alapítvány, valamint a Szikra Alapítvány szervezésében 2016. május 30-án megrendezett VI. Miskolci Gerontológiai Szimpóziumon elhangzott előadásokból született tanulmányok. Ezen a téren az egyik fontos kihívás a társadalomban a generációk közötti szakadék kialakulásának, a fiatalok indokolatlan fetisizálásának megakadályozása, a nemzedékek harmonikus együttélésének lehetővé tétele. Ennek jegyében a fiatalok nemzedékét képviselő Bartók Boglárka hallgató írása egy, a generációk közötti kommunikáció elősegítése célkitűzésével a régióban megvalósított projekt munkáját és eredményeit mutatja be. Dr. Boga Bálint tanulmányában amellet érvel, hogy a generációk közötti kölcsönös megbecsülést az oktatási rendszer minden szintjén végrehajtott intergenerációs programokkal kell elősegíteni, s ez idősök és fiatalok számára egyaránt fontos, társadalmilag mérhető előnyökkel jár. Bodnár Ildikó személyes tapasztalatokra épülő, optimizmust sugárzó írása az ageing-probléma és a nyelvtanulás kapcsolatát tárja fel, ami azon alapszik, hogy idősebb korban a nyelvtanulás a szellemi frissesség, az intellektuális érdeklődés megőrzésének egyik legfontosabb módja, s további nagy előnye az, hogy általa az idős ember társas kapcsolatai, szűkebb és tágabb környezetével folytatott kommunikációja is bővül. A cikk egyben arra is felhívja figyelmünket, hogy a nyelvoktatás az idősebb nemzedékek tagjaiban jelentős célcsoportot találhat. Dobos Csilla tanulmánya a témakörrel kapcsolatos fontos háttérkutatót mutat be: a generációk közötti kommunikáció és tudástranszfer lehetőségeit vizsgáló kérdőíves felmérés eredményeit elemzi. Dobos László írása a Harmadik Kor Egyeteme Miskolc Alapítvány gazdag tevékenységét ismerteti, amelyet az idősödés említett kihívásainak kezelése érdekében eredményesen folytat. Ez többek között az időskori fizikai és szellemi aktivitás megőrzését elősegítő különböző rendezvényeket, projekteket és akciókat ölel fel.

Intézményi projekt eredményeként születtek meg az *Interkulturális és üzleti kommunikáció* tematikus blokk írásai. Bajzát Tünde egyik publikációja azt vizsgálja, milyen nehézséget,

kihívást jelent, milyen tényezők révén válhat szorongás forrásává az interkulturális kommunikáció a Miskolci Egyetemen tanuló külföldi hallgatók számára, másik tanulmányában pedig a kínai-magyar kapcsolatok erősödése, a két kultúra közötti interakciók bővülése okán a kínai nem verbális kommunikáció sajátosságait elemzi az interkulturális dimenziók tükrében. Magnuczné Godó Ágnes 14 magyar ipari és szolgáltató cég alkalmazottai körében végzett kérdőíves kutatás ismertetése alapján mutatja be a belső vállalati kommunikációt befolyásoló tényezőket és problémákat. Konklúzióként kiemeli, hogy a munkavállalók körében egyre nagyobb az igény a közvetlen és szűrő mechanizmusok nélküli kommunikáció, valamint a modern technika eszközeire épülő, zökkenőmentes információáramlás iránt. Szabóné Papp Judit írása három, az észak-magyarországi régióban működő nagyvállalat honlapját elemzi abból a szempontból, milyen fogásokkal próbálnak a cégek a korszerű eszköz segítségével önmagukról a közvélemény előtt kedvező képet kialakítani.

A terminológia témakörét képviseli Koltay Tibor tanulmánya, amely azt vizsgálja, hogy korunk technológiai robbanása következtében hogyan változik, milyen új formákkal (pl. *digital literacy*) bővül az írástudás fogalma, s ez a terminusok kívánatos egységesítése tekintetében milyen problémákat vet fel.

Könyvszemle rovatunk szerzői az alkalmazott nyelvészet hazai és nemzetközi szakirodalmának különböző területeiről ajánlanak olvasnivalót az érdeklődők figyelmébe: a paletta a regionális nyelvváltozatok témakörétől (Lőrincz Gábor: *Nyelvi variativitás a szlovákiai magyar nyelvváltozatokban*), az anyanyelvoktatáson (Lőrincz Julianna–Simon Szabolcs–Török Tamás (szerk.): *Az anyanyelvoktatás dokumentumainak szakmai, módszertani vizsgálata. A Sellye János Egyetem TTK Magyar Nyelv és Irodalom Tanszékén működő Variológiai Kutatócsoport 2013–2014-es nemzetközi szimpóziumokon elhangzott előadásainak gyűjteményes kötete*) és nyelvoktatáson át (Han Zaohong–Rebeka Rast [eds.]: *First Exposure to a Second Language: Learners' Initial Input Processing*) a stilisztikáig és szövegtanig terjed (Kabán Annamária–Mózes Huba: *Reflexió és önreflexió Dsida Jenő költészetében. Esszék, szövegtani megközelítések*), mely utóbbi ismertetett mű karunk két oktatójának munkája.

Köszönetnyilvánítás

A folyóirat szerkesztőbizottsága hálás köszönetét fejezi ki a kiadvány írásainak lektorálásában részt vevő kollégáknak.

Szabóné Papp Judit
főszerkesztő